

РЕШЕНИЕ

№ 2920

гр. София, 05.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7406** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по повод на жалба вх. № 21962 от 16.07.2020 г. и вх. № 23991 от 31.07.2020 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], [жк], представлявано от Изпълнителния директор Я. П. П. срещу Решение № Ц - 28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) в частта му по т. 23, с която на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4, чл. 33, чл. 33а, чл. 36а, ал. 2 от ЗЕ, чл. 2, т. 1 и т. 2, чл. 3, ал. 2, т. 1, чл. 32, ал. 1 и чл. 37, ал. 2 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), чл.2, ал.2, т.1, чл.3, ал.2, т.1, чл.24, чл. 49, ал. 1 и чл. 56 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), считано от 01.07.2020 г. по отношение на дружеството се определят пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението в оспорената част, като постановено при съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че

решението в оспорената част е в противоречие с разпоредбите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т.4 ЗЕ, поради неспазване изискването утвърдените цени да възстановяват икономически обоснованите разходи за лицензионната дейност на жалбоподателя и да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. В хода на съдебно производство жалбоподателят е редовно призован и се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата, предлага да се уважи, депозира писмено становище и претендира сторените съдебно деловодни разноски, съгласно представен списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава, депозира писмено становище, претендира разноски и прави възражение за прекомерност в случай, че се иска от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Фонд „Сигурност на електрическата система”, редовно призован, не се представлява.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с изтичането на регулаторния период, за който с Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. на КЕВР, са утвърдени пределни цени на топлинната енергия и определени преференциални цени на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин, включително за жалбоподателя, считано от 01.07.2019 г., КЕВР на основание чл. 3, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 24 от НРЦТЕ, с писмо с изх. № Е – 14 – 00 - 3 от 20.02.2020 г. е указала на 37 дружества от сектор „Топлоенергетика” до 01.04.2020 г. да подадат заявления за утвърждаване на цените на енергия, като представят отчетна и прогнозна информация.

С писмо, вх. № Е – 14 – 31 - 2 от 01.04.2019 г., дружеството жалбоподател е подало заявление за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, към което е приложило на хартиен и електронен носител прогнозна и отчетна информация. Към заявлението не е приложена информация по т. I.8 – Одитиран годишен финансов отчет за 2019 г.

Жалбоподателят е предложил за утвърждаване следните цени на енергия, без ДДС:

- преференциална цена на електрическа енергия от комбинирано производство – 230,45 лв./MWh;

- цена за топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 65,87 лв./MWh.

Във връзка с подадените от дружествата от сектор „Топлоенергетика” заявления за утвърждаване на цени на енергия е създадена работна група със заповед на председателя на КЕВР, която да извърши преглед на заявленията и приложенията към тях. Изготвен е доклад № Е – Дк - 423 от 22.05.2020 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“ в КЕВР, относно извършения регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на преференциални цени на електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на дружествата от сектор „Топлоенергетика”, считано от 01.07.2020 г. Докладът е приет на закрито заседание на КЕВР от 29.05.2020 г. с протокол № 112 от 29.05.2020 г. С протокол от 04.06.2020 г. е проведено открито заседание на КЕВР от разстояниеза разглеждане на доклад № Е – Дк - 423 от 22.05.2020 г. След проведеното на 05.06.2020 г. закрито заседание е насрочена датата за провеждане на обществено обсъждане. Общественото обсъждане е проведено на 09.06.2020 г., на което са били поканени да участват заинтересованите лица по смисъла на чл. 14, ал.2 от ЗЕ.

В резултат на описаната процедура, Комисията е издала оспореното Решение № Ц - 28 от 01.07.2020 г., с което в частта му по т. 23 на [фирма] са утвърдени:

23.1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 186,37 лв./MWh;

23.2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 96,94 лв./MWh;

23.3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 76,80 лв./MWh;

23.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 23.1 и т. 23.3:

§ Необходими годишни приходи – 149 156 хил. лв., в т.ч.:

о Разходи – 144 107 хил. лв., от които условно - постоянни – 26 407 хил. лв. и променливи – 117 701 хил. лв.;

о Регулаторна база на активите – 97 646 хил. лв.;

о Н. на възвръщаемост – 5,17 %;

· Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 436 600 MWh, в т. ч.:

- собственото потребление – 20 600 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 14 214 MWh.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително изисканите от съда . По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета съдебна комплексна технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), изготвена от вещи лица икономист и инженер, оспорена от ответника по съображения подробно изложени в депозираното по делото становище. Експертизата е приета от съда като изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал, допълнителните разяснения и поясненията, които бяха направени от вещите лица в открито съдебно заседание.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по чл. 30, ал. 1 ЗЕ, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР.

Същата се явява частично допустима, тъй като с нея се оспорва решение № Ц – 28 от 01.07.2020 г. в частта на твърдени незаконосъобразни корекции по отношение на присъщи разходи за осъществяване на лицензионната дейност на жалбоподателя за разходи за ремонт. В тази част с решението на Комисията не са допуснати изменения относно предлагания от [фирма] начин на формиране на цената. На стр. 151 и 152 от решението (л. 87) в четири точки подробно са описани елементите, които се коригират от КЕВР, като сред тях не са включени разходите за ремонти. Това обстоятелство се подкрепя и от приетата по делото СКТИЕ, като вещите лица посочват, че „разходите за ремонт са одобрени от КЕВР на заявената стойност и не са коригирани, Комисията също е приела прогнозираната стойност на разходите за ремонти, като са приети за относими и към двата продукта”. Следователно не са засягат негативно правата и законните интереси на жалбоподателя с решението, поради което за него не е налице правен правен интерес и оспорването му следва да се остави без разглеждане на основание чл. 159, т. 4 от АПК и производството по делото частично трябва да се прекрати.

В останалата част жалбата и допустима и разгледана по същество, същата е

основателна, по следните съображения:

Решението в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията му. На основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗЕ Комисията осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон. Разпоредбите на чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ определят, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които производителите продават топлинна енергия на топлопреносното предприятие и на пряко присъединени клиенти и по които топлопреносното предприятие продава топлинна енергия на клиенти. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗЕ Комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия. Преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централите с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия се определя по начина, посочен в ал. 3 на чл. 33 от ЗЕ, а именно на база индивидуалните разходи за производство и добавка, определена от Комисията по групи производители и по критерии съгласно чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от НРЦЕЕ. Решение № Ц - 28 от 01.07.2020 г. е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което, съдът намира, че същото е издадено от компетентен орган.

Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 АПК. Решението съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Противно на изложеното в жалбата, съдът намира, че в обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Решение № Ц - 28 от 01.07.2020 г. е постановено при спазване на процедурата, регламентирана в ЗЕ и двете приложими наредби – НРЦТЕ и НРЦЕЕ. Комисията след представяне на заявлението за утвърждаване на цени на закрито заседание е приела доклад на работната група, назначена за проучване на преписката. Проведено е открито заседание за обсъждане на приетия доклад. На закрито заседание регулаторният орган е приел проект на решение по заявлението, който е подложен на обществено обсъждане. Общественото обсъждане е проведено съгласно изискванията на чл. 14 от ЗЕ – за участие са поканени държавни органи, ведомства, организации, енергийни предприятия, граждани и търговски дружества. Решението на регулаторния орган е взето при извършена преценка на заявленията и обсъждане на становищата на заинтересованите лица на закрито заседание на комисията, след което е публикувано. Не се констатира и нарушения на административно - производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства, което право е надлежно упражнено от жалбоподателя в административното производство. Въз основа на извършената проверка за законосъобразност по този показател, настоящата съдебна инстанция, прави извод за липсата на съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

В оспорената му част решението на КЕВР е постановено при противоречие с материалния закон.

Съдът дължи произнасяне и по законосъобразността на акта на основание чл. 168, ал. 1, вр. с чл. 146, т. 4 от АПК, като за целта се изследват и преценят приложимите материалноправни разпоредби и методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване, определяне и утвърждаването на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство по реда на НРЦТЕ и НРЦЕЕ, както и Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала”, приети с протоколно Решение № 116 от 26.06.2018 г. по т. 1 от Комисията на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ и представени по делото като заверен препис, действащи към момента на постановяване на оспореното Решение № Ц - 28/01.07.2020 г.

Правната рамка на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” се съдържа в ЗЕ, в приложимите наредби - НРЦТЕ и НРЦЕЕ и в Указанията на КЕВР. Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1 от НРЦТЕ това е метод, при който Комисията след проведен регулаторен преглед утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за регулаторен период не по-кратък от една година; следващ регулаторен преглед се извършва по решение на Комисията или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи. По смисъла на § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на НРЦТЕ и § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на НРЦЕЕ „регулаторен преглед“ означава дейност, при която Комисията извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед, при прилагане на метода „норма на възвръщаемост на капитала“, Комисията утвърждава прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обоснованите разходи и възвръщаемост на капитала.

При изпълнение на правомощията си за ценово регулиране Комисията се ръководи от принципите по чл. 23, чл. 24 и чл. 31 ЗЕ. В чл. 23, т. 4 от ЗЕ е регламентирано правомощието на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради и което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия. При изпълнение на регулаторните си правомощия Комисията се ръководи от принципа по чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти. Изпълнявайки това свое законово задължение и в съответствие с принципа на чл. 8, ал. 2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третират еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на електрическа и топлинна енергия и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството. В чл. 31 ЗЕ се изисква цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за: управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти; поддържане на резервни и регулиращи мощности,

необходими за надеждно снабдяване на клиентите; доставка и поддържане на резервите от горива; ремонти; амортизации; съхраняване и преработка на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, извеждане на ядрени съоръжения от експлоатация и ядрена безопасност; балансиране на електроенергийната система.

Съдът намира, че в нарушение на материалния закон Комисията не признава в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на [фирма], относими към регулаторния период - за закупуване на квоти за въглеродни емисии. По делото не се спори, че съгласно дерогация по чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, топлофикационните дружества получават разпределяне на безплатни количества квоти за емисии на парникови газове. Жалбоподателят е дружество, за което са предвидени безплатни емисионни квоти, но които съгласно схемата за безплатно разпределение намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. Този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от ДР на НРЦТЕ, тъй като пряко зависи от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. и разпределенията на дружеството безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. На основание на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, са задължени до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Въз основа на тези законови задължения жалбоподателят трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозните необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ.

При установяването на фактическите технико – икономически обстоятелства по заявлението и възражението на дружеството Комисията не е съобщила ежегодното намаляване на безплатни квоти, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по – големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в

сравнение с отчетния. Комисията е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. Съгласно чл. 8, ал.4 от НРЦТЕ регулаторният орган утвърждава не фактически, а прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност. Това налага извод, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените на периода, за който са относими, в това число и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода, за който се отнасят, тъй като в противен случай се получава изместване на разходи, които да бъдат заплащани от клиентите през период, към който са неотнесими. Както количествата, така и цената на емисионните квоти следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период, като изискването е прогнозирането да е въз основа на данни от националната и международната практика, съгласно чл. 3, ал.4 и чл.8, ал.4 от НРЦТЕ.

Този извод се потвърждава и от заключението на съдебната комплексна технико - икономическа експертиза (СКТИЕ), където вещото лице – икономист е установило. Че непризнаването на разходите за въглеродни емисии за разглеждания период е икономически необоснован, тъй като разходите за въглеродни емисии са относими за периода, а също така са реално платими през регулаторния период и могат да бъдат прогнозирани, както всеки един елемент от останалите групи разходи. СКТИЕ е изследвала и установила тенденция и данни за покачване на борсовите цени и квоти на двете международни борси. Приетата от Комисията цена на въглеродни емисии от 22 евро/тон е занижена спрямо пазарните нива към датата на приемане на Решение № Ц – 28 от 01.07.2020 г. на КЕВР с 12%, като се отклонява с над 25% към края на 2020 г. и с над 45% от настоящите нива към м. март 2021 г.

Отделно от това се получава натрупване на разходи, които ако не бъдат компенсирани остават за сметка на топлофикационното дружество и формират загуби, намалявайки утвърдената им възвръщаемост. В този смисъл оспореното решение на регулатора противоречи на предвидения в чл. 31, т.2 3Е принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните им разходи за дейността им. В тази посока е постановената практика на Върховния административен съд: решение № 13597 от 09.11.2017 г. по адм. дело № 12291/2016 г., решение № 14068 от 20.12.2016 г. по адм. дело № 4555/2016 г., решение № 8555 от 04.07.2017 г. по адм. дело № 10481/2016 г., решение № 15422 от 11.12.2018 г. по адм. дело № 3138/2018 г., решение № 4807 от 24.04.2020 г. по адм. дело № 11650/2019 г. и решение № 430 от

11.01.2019 г. по адм. дело № 4876/2018 г.

Основателно е възражението на жалбоподателя по отношение на разходите за заплати и възнаграждения. Дружеството посочва, че заложените разходи за работна заплата и осигуровки са увеличени спрямо базисната година с 10%. О. в [фирма] средна работна заплата през базисната 2019 г. изостава с 32,61 % в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2018 г. в отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 846 лв., съгласно данни на НСИ, посочено в т. 1.3. от общия подход на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Увеличението на минималната работна заплата от 01.2020 г. с 9% от 560 лв. на 610 лв. също води до чувствителен ръст на разходите на дружеството.

Възражението на дружеството относно корекцията на разходи за заплати и възнаграждения не е прието от КЕВР. Корекцията е до нивото на отчетената стойност през 2019 г., увеличена с 10 %, в съответствие с т. 1.3 от общия подход. Според заключението на СКТИЕ ограничаването от КЕВР на допуснатото увеличение до 8,9% не отчита състоянието на пазара на труда в различните региони на страната и трудностите за намиране на работници и служители в конкретното предприятие. Чрез това общо ограничение, наложено от КЕВР [фирма] остава по-малко конкурентно в региона при ангажиране на работници и специалисти.

В случая дружество е заявило увеличение в по-голям размер на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски, обосновано с необходимостта от привличане и поддържане на високо квалифициран персонал на длъжност в предприятието. Сравнено със средна заплата в отрасъла – 2 043 лв., средната заплата в [фирма] от 1 244 лв. е по-ниска с 799 лв. или 39%.

Жалбоподателят оспорва определената норма на възвръщаемост на привлечения капитал, която се лимитира от пределната пазарна цена на привлечения капитал към 31.12.2019 г. на основата на данни на Българската народна банка (БНБ). Счита, че данните на БНБ са обобщени средно претеглени за всички субекти, осъществяващи различна стопанска дейност, без отчитане факта, че заемите са сключени през предходни години. Това противоречи и на един от основните принципи заложен в чл. 31, т. 4 от ЗЕ, а именно: цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала.

КЕВР е мотивирала решението си, че с прилагане на подхода (по т. 40 и 41 от Указанията) не е изключено и е допустимо. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указанията, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на

привлечения капитал на основата на данни на БНБ към 31.12.2019 г. (лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка, е счетено за необходимо да бъде извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. Комисията задължава жалбоподателя да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните, като е определена среднопретеглената лихва в размер на 3,24%.

Вещото лице - икономист по СКТИЕ констатира, че одобрената от КВЕР КВпк може да се приеме за икономически обоснована за кредити, получени през периода, за който се отнася – към м. 12.2019 г., но не и за привлечен ресурс, по който няма допълнителни разходи. В тази връзка експертът посочва, че е необосновано от икономическа гледна точка директното прилагане на пазарната лихва към края на последната календарна година без анализ и прилагане на корекции. Непризнаването на договорената цена на привлечения капитал води до невъзстановяване на разходите за лихви на съответното дружество в пълен размер от относимата за тях норма на възвръщаемост на привлечения капитал, която разлика трябва да се покрие от възвръщаемостта на собствения капитал. Пределна пазарна цена на заемния капитал трябва да се утвърждава към момента на договаряне на съответния привлечен финансов ресурс, тъй като дружествата нямат задължение, а не във всички случаи имат и възможност за периодични предоговаряне или рефинансиране на сключените договори за кредит предвид договорни ограничения и неустойки, а също и различната им кредитоспособност. Съдът приема, че тази корекция е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 4 ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитал. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд: Решение № 13749 от 09.11.2018 по адм. дело № 6231/2018 на ВАС.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че утвърдените с Решение № Ц - 28 от 01.07.2020 г. на КВЕР в частта му по т. 23, по отношение на жалбоподателя, считано от 01.07.2020 г., пределни цени на топлинната енергия, преференциални цени и премии за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, са формирани при противоречие с нормативните

разпоредби, поради което актът, в оспорената му в настоящото производство част, е незаконосъобразен като противоречащ на материалния закон.

Ето защо, Решение № Ц - 28 от 01.07.2020 г. на КЕВР в обжалваната му част по точка 24 подлежи на отмяна на основание чл. 146, т. 4 АПК. Съдът изпраща преписката на КЕВР за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила и съгласно дадените в мотивите на настоящето решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер от 1450,00 лева, представляващи държавна такса и депозит за възнаграждение по комплексната експертиза.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] срещу т.23 от Решение № Ц - 28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта касаеща разходи за ремонт.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 7406 по описа за 2020 г. на Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав в тази му част.

ОТМЕНЯ Решение № Ц – 18 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 23, с която по отношение на [фирма] се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, считано от 01.07.2020 г.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да плати на [фирма], ЕИК[ЕИК] деловодни разноски в размер на 1 450,00 /хиляда четиристотин и петдесет / лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: